

at han maa ansee det for sin Pligt at sætte Thinget istand til, forsaavidt det puster det, at foretage de indkomne Sager til extraordinair Behandling. Heller ikke er det min Mening at ville rette nogen Bebreidelse mod det andet Thing for Mangel paa Arbeidsomhed; tvertimod har det i høi Grad forhauset mig at see, at flere af det andet Things Medlemmer have kunnet finde Tid og Kræfter til samtidigt at være Medlemmer af indtil 10 Udvalg ad Gangen. Ligesaalidt er det min Mening at ville gjøre Regjeringen nogen Bebreidelse for, at Lovgivningsarbeidet ikke ved Samlingens Begyndelse har været anderledes fordeelt — ialfsald er det jo lettere at være bagklog end forklog; det kunde neppe af Ministeriet forudsæes, at det hvert af Thingene tilbeelte Arbeide skulde tage saa megen Tid i det andet Thing og her kun kræve saa ringe Tidsanvendelse. Det, jeg derimod vilde tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, er, hvad der foregik i Landstinget for 4 Aar siden, da det omtrent besandt sig i den samme Stilling som nu, idet vi ogsaa dengang fik i de sidste Dage en stor Mængde Love at behandle, medens vi ikke iforveien just havde været overlæssede med Arbeide. Dog skal jeg tilføie, at Stillingen ikke dengang var slet saa slem som nu; vel havde vi paa een Dag 9 Lovforslag til Behandling, men deraf vare kun de 5 til extraordinair Behandling, medens de 4 vare til ordinair Behandling. Jeg tillob mig dengang at opfordre det ærede Landsting til i Fremtiden ikke at samtykke i at behandle Sagerne paa denne Maade, naar Landstinget var sat i en saa uheldig Stilling, som dengang var Tilfældet. Denne min Opfordring fandt en meget varm og høist værdifuld Understøttelse af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Rehmann), hvis Ord altid have haft en saa god Klang i denne Sal. I et meget veltalende Foredrag opfordrede denne ærede Landstingsmand Thinget til ikke i Fremtiden at samtykke i en saadan Behandling af Sagerne, naar der ikke forelaae anden Grund til Sagernes forhaastede Behandling eller, rettere sagt, til for Landstingets Vedkommende at give Afkald paa al Behandling, end den, at Sagen ikke vilde kunne føres til Ende i rette Tid paa anden Maade, hvorhos den ærede nævnte Landstingsmand

opfordrede Landstinget til for Fremtiden at tage de fornødne Forholdsregler for at hæbde Landstingets Stilling til Lovgivningsarbeidet, selv om dette skulde medføre, at en enkelt Session skulde blive temmelig usfrugtbar paa praktiske Resultater. Jeg skal ubede mig den høieste ærede Formands Tilladelse til at oplæse et Par Linier af det Foredrag, som den ærede Landstingsmand ved den omtalte Anledning holdt. De findes i Landstingstidenden for 9de Samling Sp. 1740 og lyde saaledes: „Jeg troer, at dette“ — nemlig at en enkelt Session skulde blive temmelig usfrugtbar paa praktiske Resultater — „vilde være et langt mindre Onde, end om hele Lovgivningsværket skulde komme paa et galt Spor; thi det er min fulde Overbeviisning, at naar det danske Folk sætter stor Priis paa den Forsatning, hvorunder vi leve, saa er det et ingenlunde uvigtigt Moment i dens Opfattelse, at der ved Siden af Folkethinget staaer et Landsting. Jeg troer, at Antallet af dem, der med fuld Underlighed slutte sig til Forsatningen, vilde meget betydeligt formindskes, dersom den lovgivende Magt ved Siden af Hans Majestæt Kongen kun laae i Folkethingets Haand; men det er jo ganske gienfynligt, at det praktisk vilde blive det samme, dersom Landstinget skulde ved en utilbørlig Eftergivenhed give Afkald paa sin Halvdeel af Rigsdagens lovgivende Myndighed.“ Jeg skal ikke svække Bøgen af disse Ord ved at lægge Noget til af mit Eget, men kun i Henhold til disse Motiver tillade mig at opfordre Landstinget til at nægte sit Samtykke til Dagen før Rigsdagens Slutning at foretage til extraordinair Behandling en Sag, hvorom der har hersket en stor Meningsforskjel i det andet Thing, og hvorom Forhandlingerne endnu ikke fuldstændig foreligge trykt meddeelte i Tidenden.

Formanden: Jeg skal derefter sætte under Afstemning, om Thinget vil give sit Samtykke til, at Sagen foretages extraordinair til Behandling.

Ved den derpaa foretagne Afstemning nægte de Thinget sit Samtykke til, at Sagen maatte foretages, med 31 Stemmer mod 1.